

Ο Καροθραύστης

Ε. Τ. Α. Χόφμαν

bbc.co.uk

Ήταν παραμονή Χριστουγέννων. Η Κλάρα και η οικογένεια της είχαν καλέσει όλους τους συγγενείς σε μια μεγάλη γιορτή.

Πρώτα έπρεπε να στολίσουν το Χριστουγεννιάτικο δέντρο.

Κάθε χρόνο έβγαζαν τα στολίδια με προσοχή και στόλιζαν το χριστουγεννιάτικο δέντρο. Σε κάποια κλαδιά έβαζαν και σοκολάτες!

Φέτος υπήρχε και ένα καινούριο στολίδι. Μια νεράιδα με δαμασκηνή φόρεμα.

Ο πατέρας της Κλάρας τη σήκωσε ψηλά και εκείνη έβαλε στην κορυφή του δέντρου τη νεράιδα με το δαμασκηνί φόρεμα.

Η Κλάρα και ο Φρανς έπαιζαν κοντά στο τζάκι και περίμεναν τους καλεσμένους.

Η Κλάρα έντυνε τις κούκλες της και τους χτένιζε τα μαλλιά.

Ο Φρανς γυάλιζε τα στρατιωτάκια του.

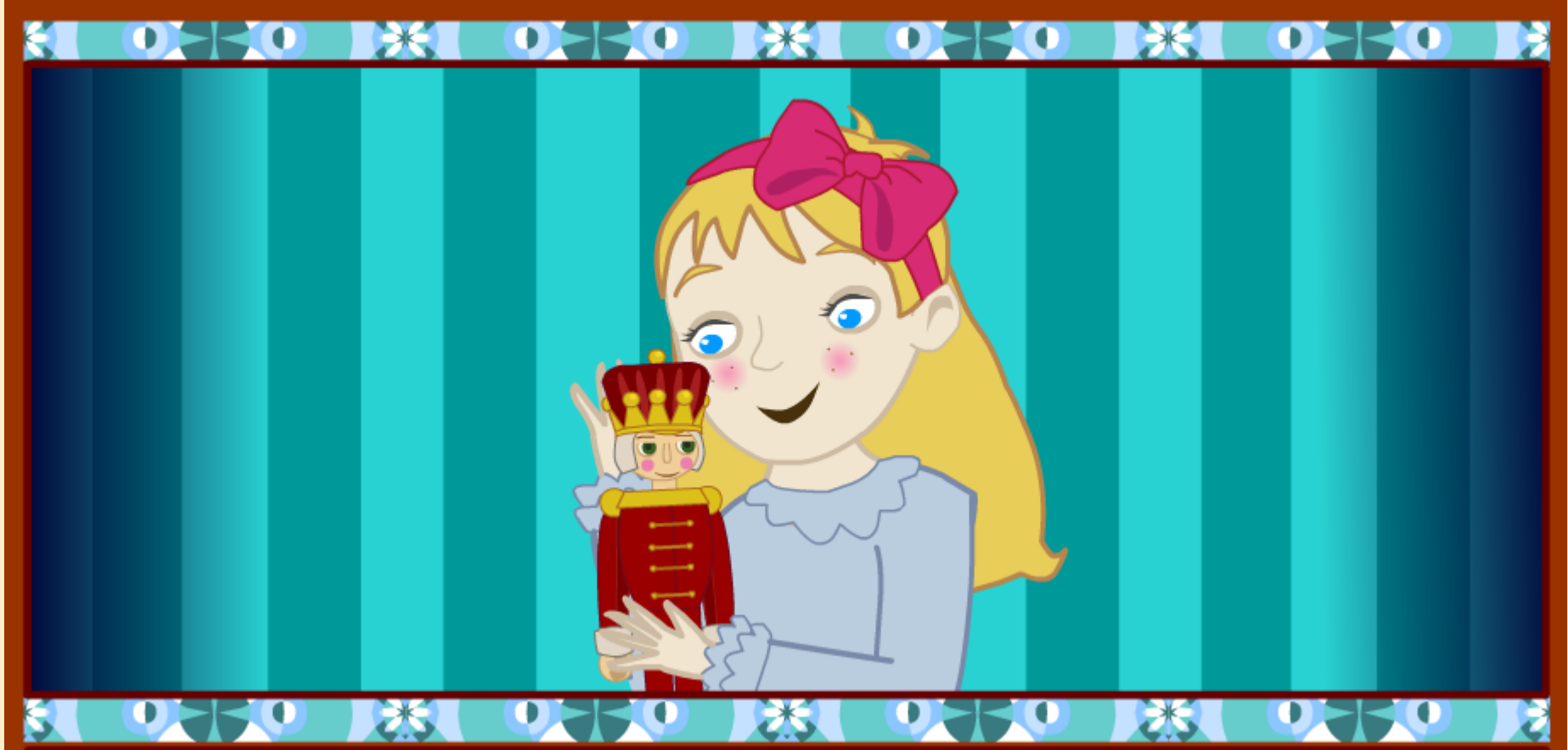
Σύντομα οι καλεσμένοι έφτασαν. Παππούδες, γιαγιάδες, θείοι, θείες ξαδέλφια όλοι ήρθαν κρατώντας δώρα!

Τελευταίος ήρθε ο νονός Drosselmeyer. Πάντα έφερνε σπουδαία δώρα για όλα τα παιδιά.

Τα μάτια του νονού άστραψαν και έδωσε στην Κλάρα το δώρο της.

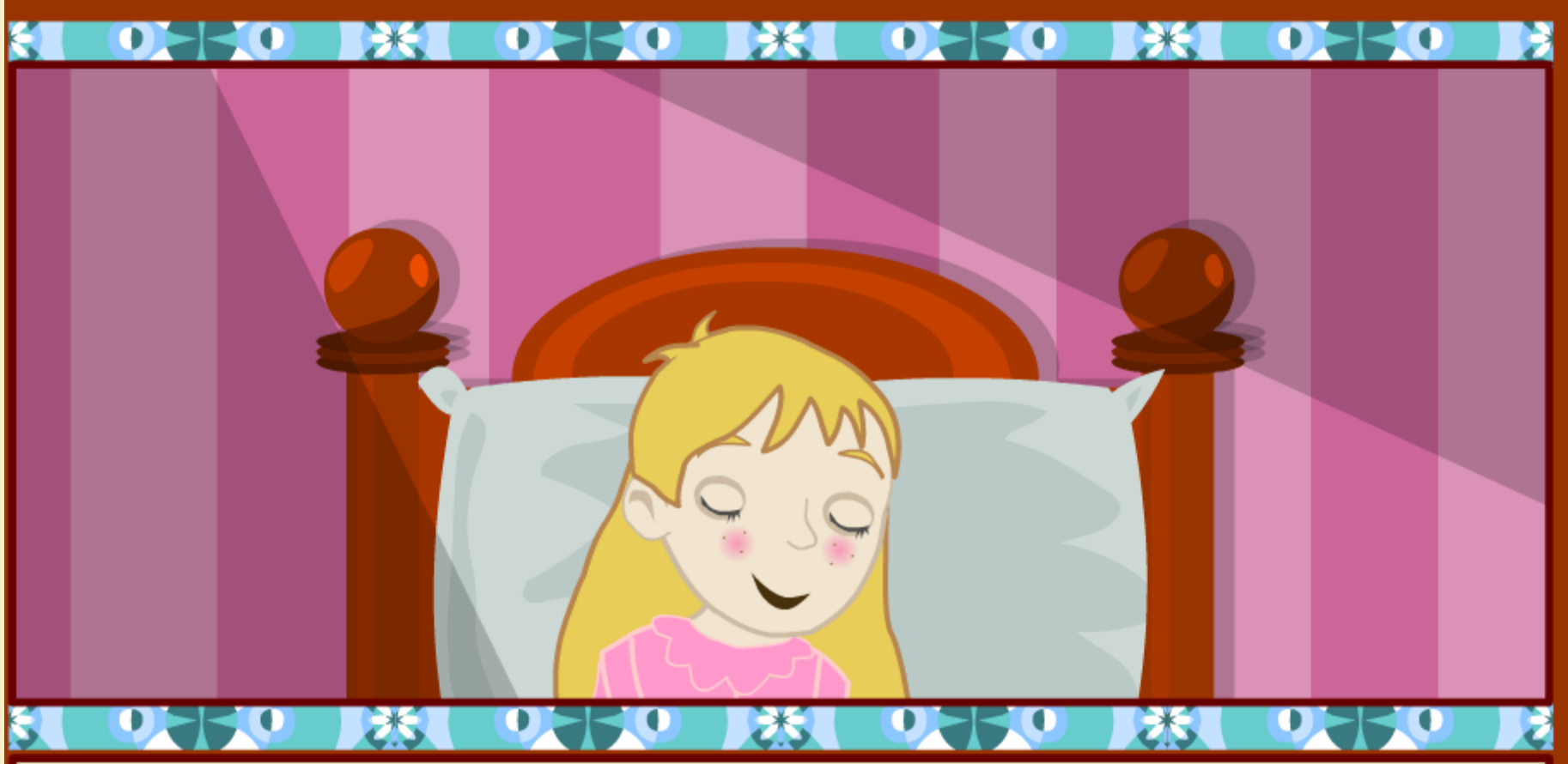
Το δώρο ήταν ένας καρυοθραύστης. Αλλά δεν ήταν ένας συνηθισμένος καρυοθραύστης. Έμοιαζε με ξύλινο στρατιωτάκι ντυμένο κόκκινη στολή. Η Κλάρα το αγκάλιασε γλυκά.

Ο Φρανς ζήλεψε και ήθελε να πάρει το στρατιωτάκι. Το τράβηξε με δύναμη από τα χέρια της Κλάρας και του έβγαλε το πόδι.

Ο νονός της Κλάρας πήρε τον Καρυοθραύστη και του ψιθύρισε μαγικά λόγια. Μετά είπε στην Κλάρα να αφήσει τον Καρυοθραύστη να ξεκουραστεί κοντά στο τζάκι και να πάει να παίξει με τα ξαδέρφια της.

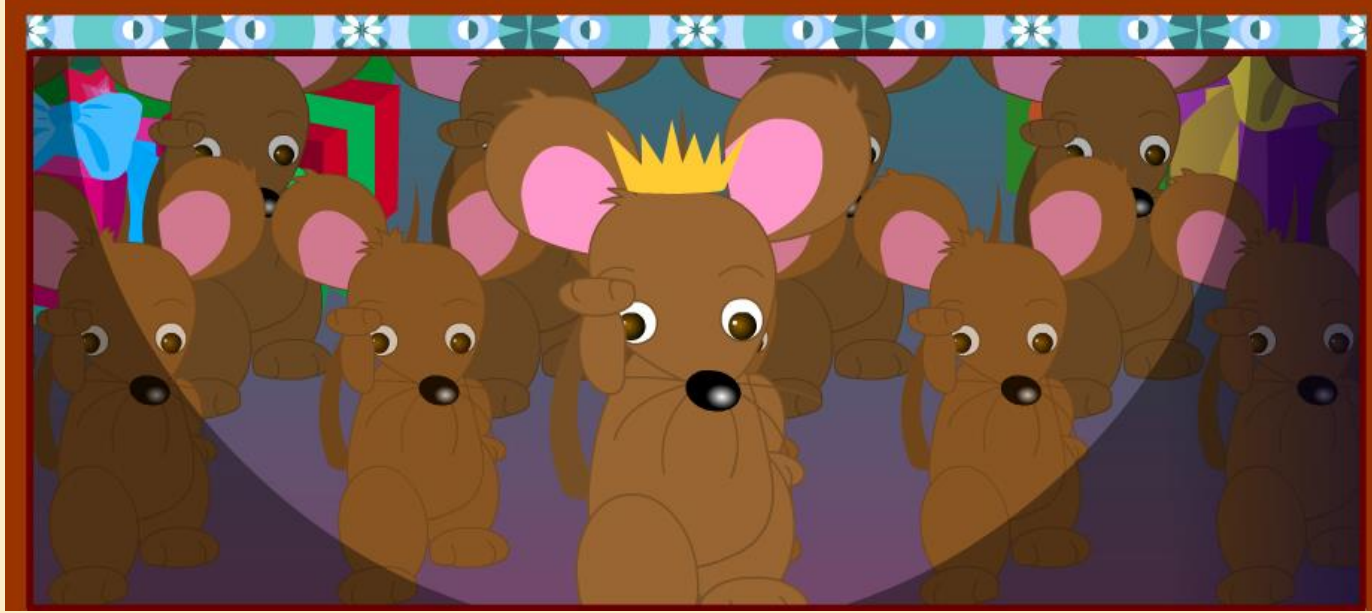
Η Κλάρα μετά το παιχνίδι με τα ξαδέρφια της έπεσε να κοιμηθεί πολύ κουρασμένη, ξεχνώντας τον Καρυοθραύστη. Τα μεσάνυχτα, ξύπνησε ξαφνικά και φώναξε «Ο Καρυοθραύστης μου!».

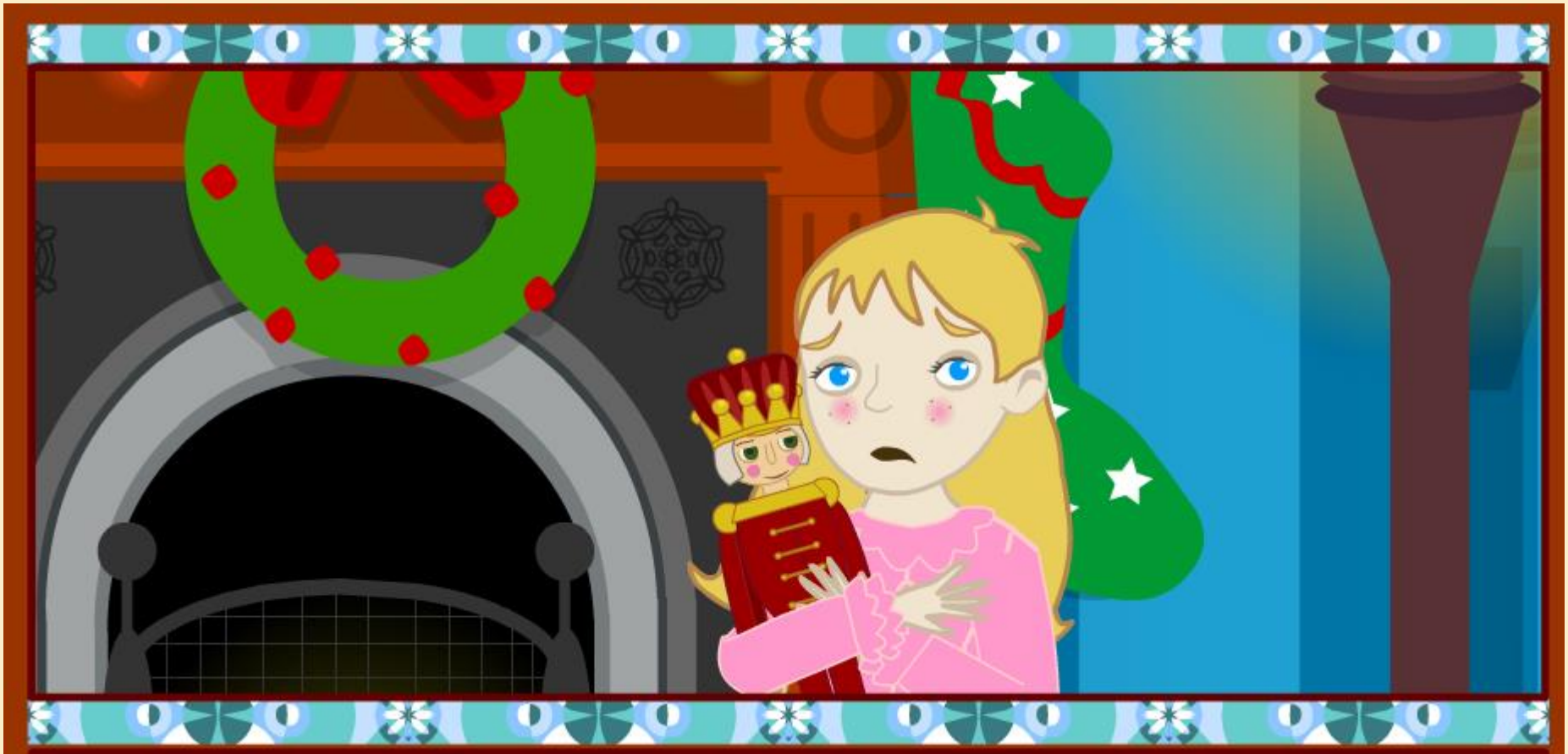
Η Κλάρα κατέβηκε στο σαλόνι, πήρε στην αγκαλιά της τον Καρυοθραύστη και κοιμήθηκε κοντά στο τζάκι.

Η Κλάρα άκουσε έναν θόρυβο, άνοιξε τα μάτια της και είδε έναν στρατό ποντικών να έρχεται κοντά της.

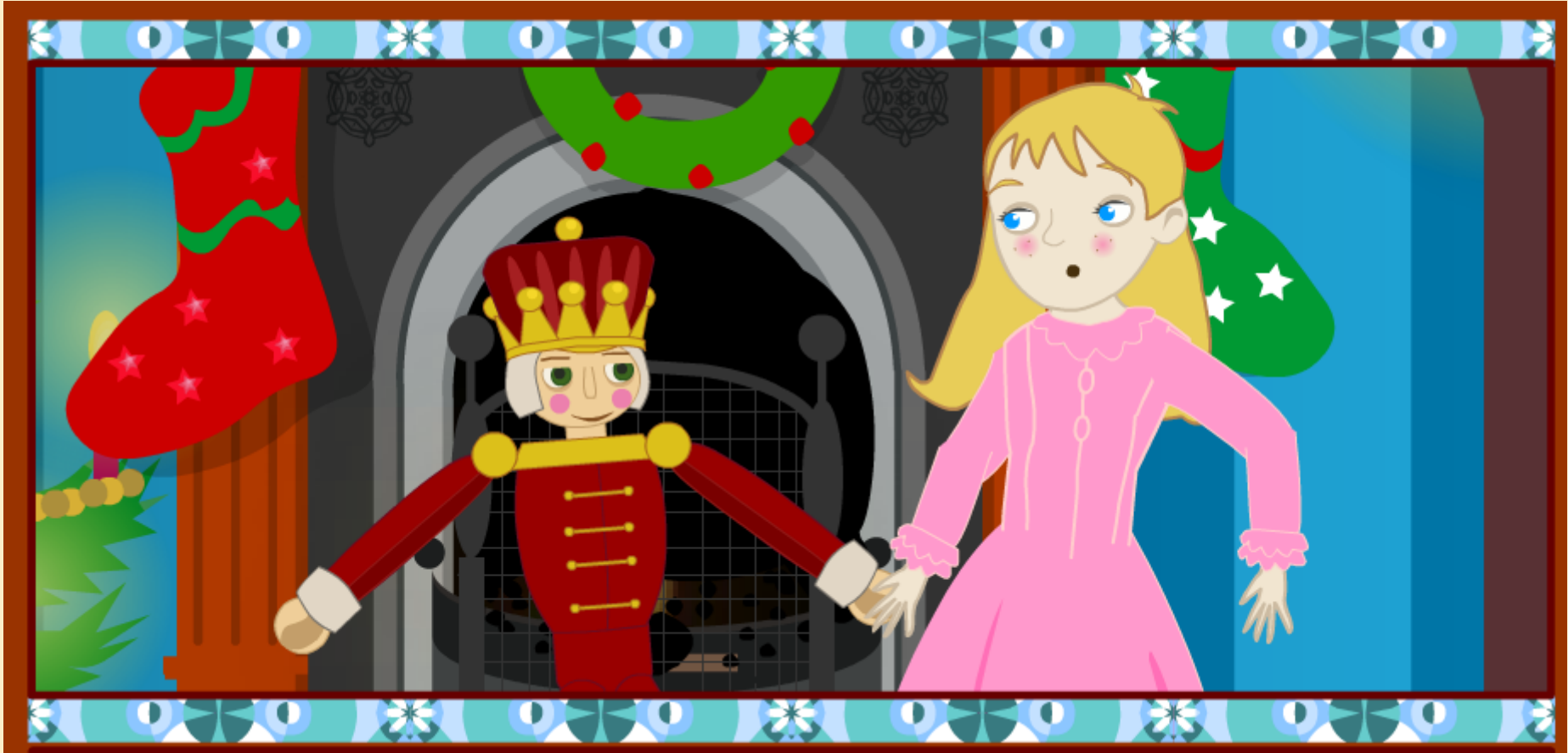
Τα ποντίκια γίνονται όλο και πιο μεγάλα. Ο πιο μεγάλος ποντικός, ο βασιλιάς Ποντικός προχώρησε προς την Κλάρα και τον Καρυοθραύστη.

Η Κλάρα ήταν φοβισμένη και κράτησε στην αγκαλιά της σφιχτά τον Καρυοθραύστη.

Από την άλλη πλευρά του σαλονιού ακούστηκε ήχος τυμπάνων. Τα στρατιωτάκια του Φρανς ξύπνησαν και άρχισαν να πλησιάζουν τα ποντίκια. Καθώς παρέλαυναν και πλησίαζαν τα ποντίκια μεγάλωναν.

Ο Καρυοθραύστης τότε ζωντάνεψε και έφυγε από την αγκαλιά της Κλάρας. Άρχισε κι αυτός να μεγαλώνει και προχώρησε προς τα στρατιωτάκια που πολεμούσαν με τα ποντίκια.

Ο Καρυοθραύστης πολεμούσε γενναία, αλλά η Κλάρα δεν έβλεπε τι γινόταν και για να τον βοηθήσει πέταξε την παντόφλα της στο βασιλιά των Ποντικών που έπεσε φαρδύς πλατύς κάτω.

Τα ποντίκια έφυγαν τρέχοντας και η Κλάρα είδε ότι ο Καρυοθραύστης είχε ψηλώσει κι άλλο. Και τότε μεταμορφώθηκε σε πρίγκιπα.

«Είμαι ένας πρίγκιπας», είπε ο Καρυοθραύστης. Ο βασιλιάς των Ποντικών είπε ένα μαγικό ξόρκι και με μεταμόρφωσε σε Καρυοθραύστη. «Με έσωσες», είπε ο Πρίγκιπας Καρυοθραύστης. «Έλα μαζί μου!»

Η Κλάρα και ο πρίγκιπας Καρυοθραύστης πέταξαν πάνω από χιονισμένα βουνά μέχρι που έφτασαν στη θάλασσα.

Η Κλάρα και ο πρίγκιπας Καρυοθραύστης έφτασαν στη χώρα των Ζαχαρωτών.

Ένας δρόμος από ζαχαρωτά οδηγούσε στο παλάτι που ήταν χτισμένο από καραμέλες, κέικ και αμυγδαλωτά.

Μια νεράιδα φορώντας ένα δαμασκηνί φόρεμα τους υποδέχθηκε λέγοντας «Καλωσορίσατε στο βασίλειο των Ζαχαρωτών. Σας περίμενα και τους δύο.»

Οδήγησε την Κλάρα και τον Πρίγκιπα Καρυσθραύστη σε μια μεγάλη σάλα γεμάτη ανθρώπους από όλα τα μέρη της γης που χόρευαν και διασκεδάζαν.

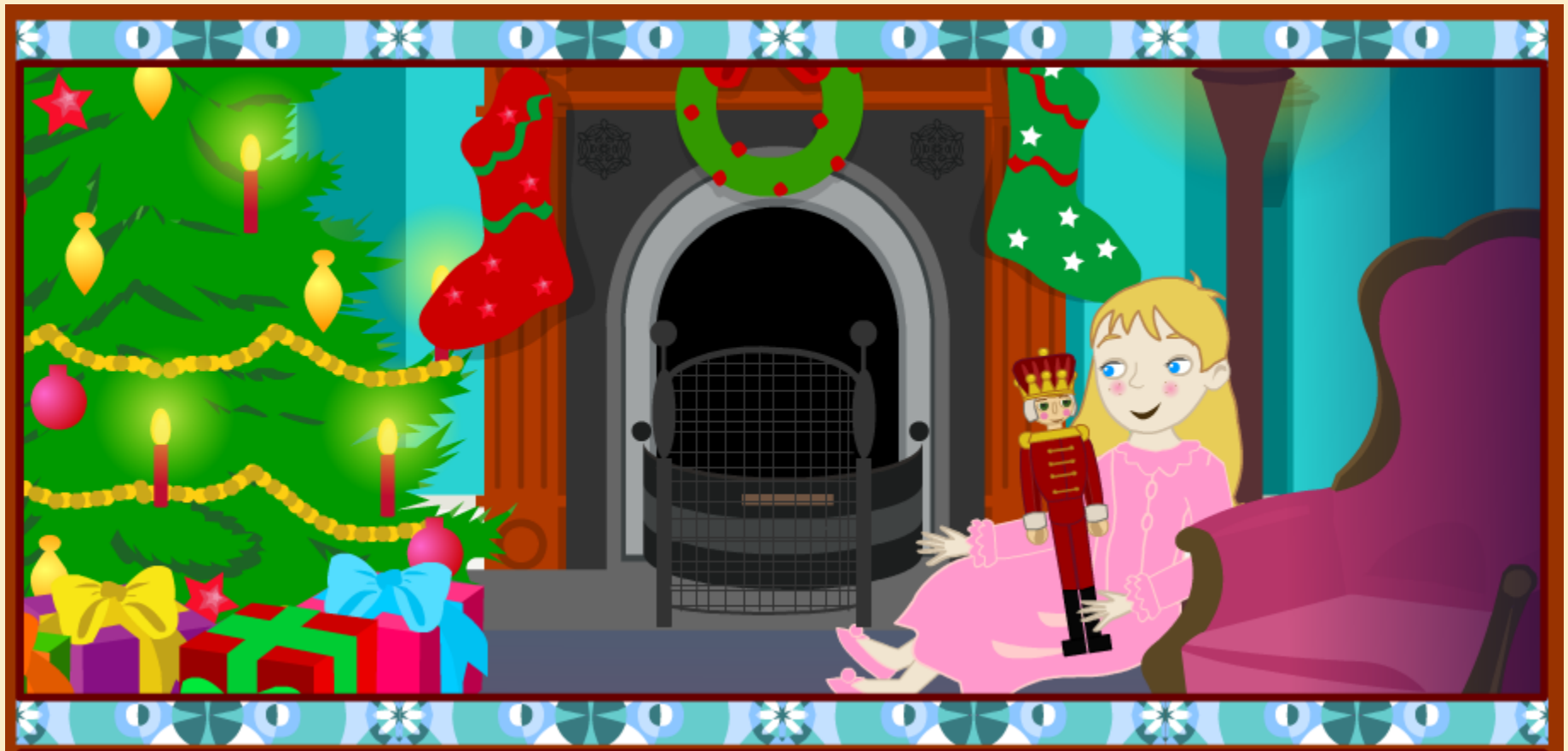
Η Κλάρα και ο Πρίγκιπας Καρυοθραύστης κάθισαν σε χρυσούς θρόνους και παρακολουθούσαν την νεράιδα Δαμασκηιά να χορεύει για χάρη τους. Η Κλάρα ήταν πολύ χαρούμενη.

Η ώρα πέρασε και έπρεπε να γυρίσουν σπίτι. Η νεράιδα Δαμασκηιά έβαλε τον πρίγκιπα Καρνοθραύστη και την Κλάρα σε ένα όμορφο έλκηθρο φτιαγμένο από ζαχαρωτά και τους σκέπασε με κουβέρτες και γούνες για να είναι ζεστοί.

Η Κλάρα ήταν πολύ χαρούμενη καθώς πετούσαν πάνω από το χιόνι και σε λίγο αποκοιμήθηκε.

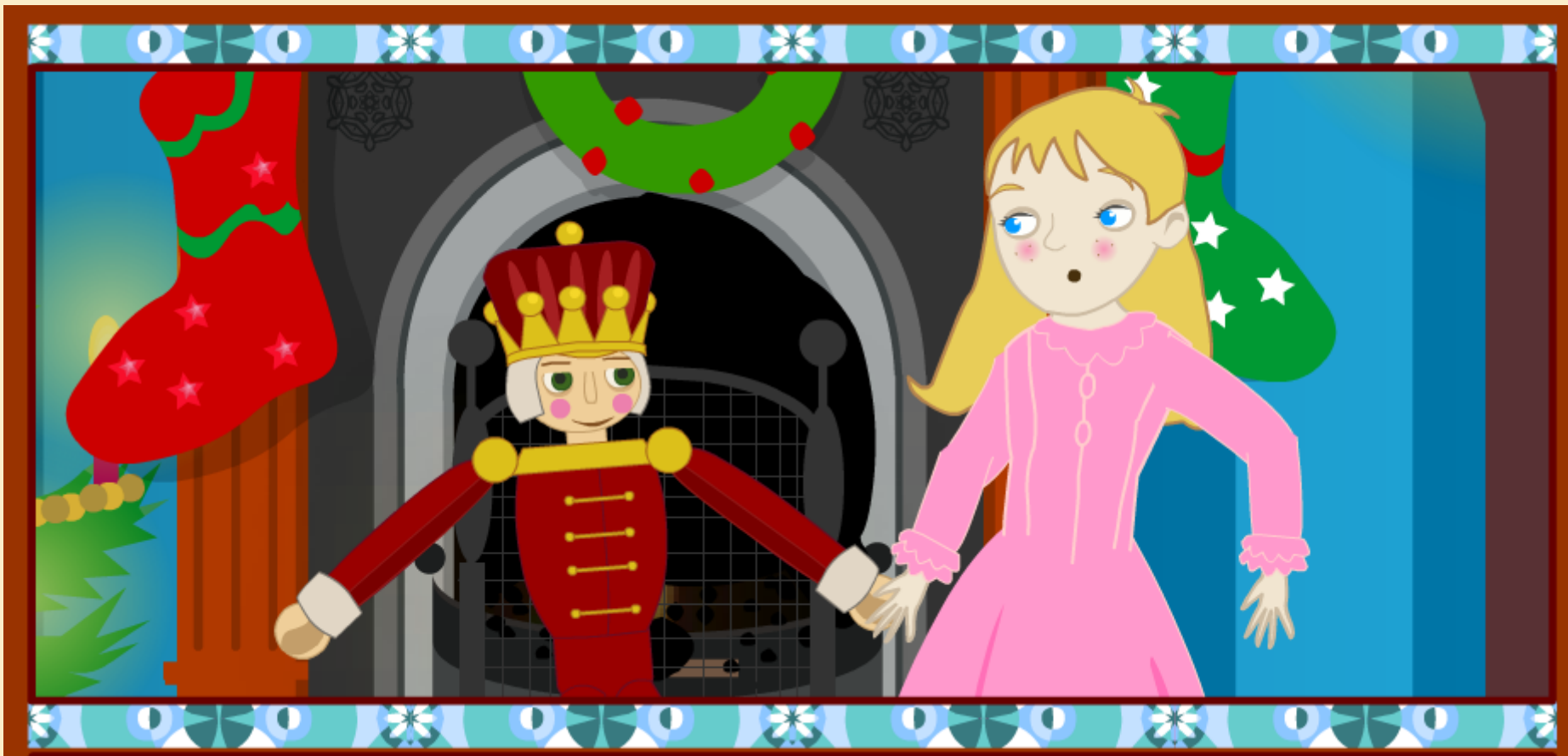
Όταν η Κλάρα ξύπνησε, είδε ότι ήταν πίσω στο σπίτι. Ο Καρυοθραύστης ήταν στην αγκαλιά της και ήταν πάλι ξύλινος.

Τα στρατιωτάκια ήταν πεταμένα στο πάτωμα και στην κορυφή του χριστουγεννιάτικου δέντρου η νεράιδα με το δαμασκηνί φόρεμα της χαμογελούσε.

Η Κλάρα κατάλαβε ότι όλα ήταν ένα όνειρο. Έξω είχε ξημερώσει και άκουγε τις καμπάνες να χτυπούν χαρούμενα. Ήταν Χριστούγεννα.

ΤΕΛΟΣ